

BALLARIN SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva i responsabilitat
dels respectius autors. No s retornen els originals.

De la propera lluita electoral

Sigueren abolides unes Corts verges de legislar; sens conèixer la vàlua i importància de sos elements: s'entornaren tal com havian vingut: sigueren creades per a seguir una comèdia del centralisme eixorc i anarquitant i s'entornaren; seguint un altre pas d'aquesta comèdia.

Per nosaltres, per Catalunya, unes eleccions, ja no constitueixen un medi per avançar en el camí de les nostres reivindicacions: recents pronunciaments de Catalunya s'han produït. Unes eleccions no representen més que el fer una nova afirmació de nostra fe nacionalista enfront el poder central: una afirmació, plena del nostre nacionalisme.

Els nostres representants no tindran en aquestes, com no tingueren en les altres Corts, fer present al Govern el nostre plet, perquè el plet de la llibertat de Catalunya està sempre en estat latent; és un problema d'organització i de vida que resta en peu; és el clam constant d'Autonomia per Catalunya i demés pobles d'Espanya.

Les eleccions, totes, constitueixen una afirmació patriòtica adés que una protesta quantra la disbauxa governamental que patim. Els vots dels catalans concients no poden ésser pels corresponsals, a nostra Pàtria, de la política centralista que atenta a la nostra llibertat i repugna a les nostres costums i al nostre viure. Centralisme, per Catalunya vol dir

negació de drets, quan no significa atentació als sentiments més pregons, a la riquesa i al treball de Catalunya.

El centralisme del desastre colonial, del marroc colonitzat (?) i de la indefensió ciutadana, no mereix els nostres sufragis malgrat vingui amb la capa d'una oposició més o menys aparent a un estat de coses i sistema al qual es tracta de servir. Amb els partits polítics, a l'espanyola, temps ha que hi hem romput llances; la significació i l'eficàcia d'aquesta política centralista be prou que'n veiem els resultats i en sofrim les conseqüències.

Amb els homens que no representin una política d'afirmació catalana i vinguin a engroïr les rengleres dels llegítims representants de Catalunya, cap nacionalista, cap català decor, cap català concient i lliure pot otorgar-li el seu vot.

El nostre vot, deliberada i fermament, deu constituir una afirmació patriòtica i una protesta al règim i partits centralistes.

Cròniques municipals

Edificant

Fèia una pila d'anys que 'ls empleats municipals tenien una petita comissió que 'ls hi cedien les cases editores de modelatge imprès i d'objectes d'escriptori de Barcelona, que servien a l'Ajuntament.

Dites cases, com les tan acreditades de «Bayer Hermanos» i altres d'Espanya, tenen l'atenció de donar un tant per cent re-cent reduït als Secretaris i escriptes municipals, que en res de res perjudica al Municipi. Es una ganguetta que ben merescuda la tenen aquells funcionaris.

Mes, des de que mana el Cacic, s'ha donat el cas *estupendo* de que dita comissió se l'ha cobrada ell mateix, descomptantla a dites cases a l'abonar *personalment* les factures de 1918 i 19; i els de les oficines no se n'han vist res: res absolutament.

La quantitat cobrada pel Cacic i usurpada als pobres escriptes, tan *expléndidament* retribuïts, no NO HA INGRESSAT en Caixa, sino que SE L'HA QUEDADA tan guapament, sense dir-ne res a ningú, com potser tantes altres que no se sab, perquè ell ho manifesta tot, i amb la majoria de ignoscents angelets que 'l segueix *fa lo que li dona la gana*.

Però algun dels escriptes (que avui ja no és a la Casa de la Vila) no s'conformà amb aquesta martingala i va reclamar formalment a les cases servidores l'abonament de l'acostumada comissió, i aquestes, tot reconeixent que tenia raó de sobres, s'excusaren en que 'l Cacic els hi exigia i per por de no cobrar, doncs els comptes eren ja molt endarrerits, tot el seu valor i esperit civic apattingueren d'accedir, a pesar de reconèixer que era un cas que no els havia passat mai de mai, no obstant i que tracièn amb molts mils Ajuntaments.

La barra i afanament del Califa bé mereix un expressiu vot de gràcies per part dels *compañeros* Bosch i Durán.

Si anéssim a esbrinar fil per randa tota la gestió de l'*honorable*, que n'trovaríem de cassos

com aquest, de petiteses i grandeses! Perquè ell és un mestre que ho aprofitat tot...

En els comptes de Barcelona especialment, si s'pogués averiguar, dessegur que s'hi trobaria cada comissió...

Els rams de flors

Fa una pila de temps venim observant que 'ls recaders porten diàriament de la capital rams de flors, amb els que s'obsequia a un distingidíssim hoste.

Encara que 'l fer-us de tantes i tantes flors, ja potser cursi ja una mica, és cosa que extranya a tot hom que haventhi com hi ha dos jardiniers a Sitges, l'Alcalde tingui el patriotisme de donar la ganància a fora.

Es que potser els ja diners de aquí ja estaven cansats de fiar-lo? Hi posariem les mans al foc.

Però si a Barcelona té de pagar forçosament (perquè allà no fien), com es que no complia amb exactitut amb els industrials d'aquí? Tot igual i vinguen enredos.

Els problemes electorals

La proximitat de les eleccions, porta, naturalment, a pensar sobre la manera com els pobles exerceixen els seus drets civils. Tota la educació col·lectiva d'un poble, tot el seu valor i esperit civic apareixen clars el dia en que el poble ha de fer ús dels seus drets polítics, en qualsevulla de les seves manifestacions, però molt particularment en el dret de sufragi.

El sufragi, en la forma democràtica en que està establert a Espanya en les eleccions (amb excepció de les senatorials), és un mitjà claríssim de mostrar l'ànima col·lectiva d'un poble. Molta sang, molts anys, molts esforços

costà a l'Estat espanyol l'implantació definitiva del sufragi. Naturalment, doncs, que el seu exercici sigui d'una importància capital.

I voltant Espanya, presenciant lluites electorals hagudes a Catalunya, hom veu bé que—salvant claríssimes excepcions—en aquest, com en tants altres problemes, el nostre pensar i el nostre actuar és no solament diferent, sino antitètic al de la majoria de les demés regions espanyoles, sobre tot de les que constitueixen la part característica de l'Espanya oficial.

En efecte. A casa i especialment als nostres Districtes, a Vilanova, a Sant Feliu, la convocatòria d'eleccions generals porta sempre un moment de reflexió col·lectiva. La nostra gent pensa, en parla, discuteix les aventatges o inconvenients dels credos polítics dels contrincants, cuida de que els candidats exposin els seus programes, i quan arriba el dia de l'elecció, amb una tranquil·litat absoluta, amb un criteri ben definit, dona la seva opinió i elegeix els seus homes.

I una vegada els té elegits, no els considera com un *criat* del Districte, però sí que els hi exigeix el màxim esforç en la defensa dels seus interessos.

I acabada la seva gestió, els repel·leix si no han complert el seu deure; però en canvi, els mostra el seu agraïment en successives eleccions quan han portat be i dignament el nom del Districte que els ha portat al seu cap. Exemples de lo primer no vull recordar-ne. Tots tenim el recort de persones que s'han assegut a sitials d'assemblees de la Mancomunitat que no s'hi asseuraran més i que això els porta a mostrar-se, per sobre de tot enemics de quant porta el nom de Catalunya i a afiliar-se a partits dels que sols podrien formar part gent no nascuda en nostra terra.

Exemples de lo segon els noms gloriosos dels senyors Miracle i Bertran i Musitu. Serenament un i altre han seguit la ruta dels interessos altíssims de Catalunya i el dels interessos materials dels seus Districtes i serenament, constantment els nostres pobles han volgut mantenir al seu davant els seus noms. Que davant de les nostres gents no ha calgut mai més que alçar la nostra santa bandera per a que tots ens sentim soldats de la causa catalana, i com a tals, sabem mirar enlaire per a omplir-nos d'idealitats i veure les

franges barrades com voleien al vent; però, al ensem, sabem cuidar de les nostres coses materials, ja que sols se pot ésser fort soldat d'una causa santa quan s'ha cuidat el viure i s'han complert els sacratíssims deures que tenim en l'ordre particular dels pobles!

I així podrem concretar la característica dels nostres pobles en el problema electoral dient que exerceixen els seus drets polítics amb un civisme perfecte, atenent al seu esperit col·lectiu i a la defensa dels seus interessos. I que això ho fa la nostra gent serena i dignament, votant perquè pensa el seu vot. I amb tranquil·litat i sense turbulències, perquè el porta a les urnes el mòvil digníssim de ciutadania: no el vil desig d'un diner que compra conciències i que en el qu'el reb és com el preu del seu honor d'home lliure posat al encant dels mercaders de la baixa política que per a amordassar els crims de Catalunya intenten comprar els vots dels poquíssims catalans que oblidant la seva pròpia llei se'l volguessin vendre.

I davant d'aquest quadro tan característic de casa nostra, s'ofereix el quadro de tantes altres regions de l'Espanya oficial en que'l problema electoral no és un esperit de ciutadania sino un esperit d'esclavatge—al obeir el fuet del polític professional que mana—; o un mercat on cada hui ven la seva anima al preu del metall vil, on amb diners se compren drets de ciutadania, de ciutadans indignes que no merexerien tenir-los; o és un camp de pobres nul·litats que voten sense saber per què i sols perquè així els ho fan fer.

I davant d'aquesta visió un sent orgullós d'ésser de casa nostra; un sent la glòria de portar al cor el nom de les nostres terres, que són una vibració estrident de civisme i en les que un sent la companyia del elector que vota per consciència i en consciència, del elector que no és un esclau, ni mercader, del elector que és home lliure i català de cor.

J. M. BASSOLS

Diputat de la Mancomunitat per Vilanova-Sant Feliu

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 24

La presideix l'Alcalde, assistint hi tots els regidors menys En Planas Puig.

Aprovada l'acta de l'anterior, la Presidència, complint l'oferta de l'última sessió, dona compte de tot lo referent a Subsistències d'ençà que es creà la

Junta, la qual per ses escasses facultats no podia fer ni disposar res, i per haver d'ésser una figura decorativa es retiraren els que la formaven; es dona molta raó de les gestions fetes per les qüestions de la farina, oli, arroz, llegum, electricitat, etc.; En Durán i En Planas Robert fan unes observacions, l'últim sobre el repartiment de l'oli, i es queda enterat.

Es dona compte d'un B. L. M. del nou Sr. Regent d'aquesta Parroquia participant la presa de possessió i esperant la cooperació de la Corporació; s'acorda correspondre a la cortesia.

Es reb una comunicació demanant es cooperi a l'*Aguinaldo del Soldado*.

En Martí Escala no és del parer que s'hi cooperi, sino que el metàlic, com altres anys, s'envii als soldats directament, sense intervenció d'intermediaris.

En Martí no s'hi oposa, però millor seria que el Govern tornés els soldats a casa seva.

En Durán és dels dos parers, però que no sols vagi als soldats de Melilla, sino als de la Península que han estat quintats a la vila, ja que així rebrien íntegrament el remès; s'acorda fer-ho directament i ficar en la sessió vinient la quantitat per cada hui.

Es queda enterat, i s'acorda notificar-ho als interessats, de que la Comissió Mixta de Recrutament ha declarat exclosos del servei militar als minyons Manel Pujol Camps i Francesc Carbonell Marcé i soldat al minyó Salvador Serra Vivó.

S'acorda la distribució de fondos pel mes vinent i són aprovats els havers del personal.

S'acorda donar de baixa del padró de vehins a Josep Ventura (quan no figura com a tal).

Es concedeix permís a D. Rafel Termes per a ampliar la seva fàbrica de calçat.

En Martí declara que sab positivament que els empleats municipals presentaran una instància demanant augment de sou, ja que realment guanyen poc, doncs un càrrec com el de Secretari, que ha de vestir elegant, viure en casa relacionada amb l'empleu, guanya 8-30 pessetes diàries, igual que el jornal d'un manobre; els agutzils guanyen 4 pessetes diàries, l'auxiliar de Oficines 23 duros al mes, un dels empleats peons que més bé compleix, que no para mai de treballar, el paleta de l'Ajuntament i cap de peons, no més guanya 23 duros al mes; igual perceben també el fuster; ell diu que quan vingui l'instància al Consistori ells l'apoiaran a capa i espasa, i demana s'aculli amb benevolença per quant no s'han de tenir empleats mal retribuïts.

En Martí Escala celebra hagin acollit la proposició feta pels nacionalistes, podent tenir els empleats la seguretat de que l'apoiaran; ademés, amb motiu de deixar el càrrec el primer oficial de Secretaria, s'acorda repartir el sou de aquest als demés empleats: pregunta de quina forma i modo s'han repartit i què s'han fet dels quarts, ja que als empleats no els han donat res.

En Julià contesta que s' delega an ell per la distribució i que encara no ha arribat l'hora de donar-ne compte de la manera que ha usat (o abusat) de l'autorització donada.

En Durán diu que l'Alcalde no ha de fer cas de lo que s'demani, per quant sab com van les coses i té (En Julià) la responsabilitat del *Debe i Haber* i sab com està la Caixa; diu que és una cosa que s'ha d'estudiar, doncs s'han de

buscar ingressos, perquè si es poguessin els sous l'Ajuntament aniria a la *banca-rola*; entén que els empleats s'han de *sanejar* algo i han de complir millor i saber l'horari que estan de servei; que s'han de suprimir les festes per ells dites nacionals, com compleanys de S. M. i família reial; demana que es retribueixin més, però que treballin més; que de moment no es podrà pujar molt per buscar l'equilibri del pressupost, i si l'any vinent no es poden pujar se suprimeixi alguna plaça, repartint-se el sou entre els demés.

En Martí Escala detalla les vegades que la minoria nacionalista ha sol·licitat l'augment de sous, quan la discussió dels pressupostos i en proposicions, que els socialistes han votat en contra, a més que del pressupost vigent s'han gastat moltes pessetes per coses secundàries, com plànols d'extraradi, que ja s'han pagat més de tres mils pessetes, les quals s'haurien pogut invertir entre els empleats.

En Bosch entén que primer s'ha de fer una reorganització de serveis; ret a En Martí que demostrï ne han pujat els sous dels empleats des dels dos anys últims, doncs els foren pujats, si bé no en la proporció que demanava En Planas Robert. En Martí accepta el reto.

En Mitjans comença dient que no volia dir res, perquè no es cregués que anava contra els treballadors, però com a President d'Hisenda té la responsabilitat del *presupuesto*, li és molt difícil bpscar una nivellació, que serà completament impossible si es pugen els sous dels empleats. (Amb tò melòdramàtic): Si veïssim com se en van 300 i pico de duros cada mes pels empleats! L'altre dia, que féia d'Alcalde, vareig venir a Oficines municipals ja bastant tard; no hi havia ningú, tot tancat i fosc; a quarts de set del vespre vingué el primer; i després reclamen que volen guanyar més i ni fan la seva obligació a compleixen! L'últim any passat se els donà a tots doble sou, com a *Aguinaldo*; (i pujant de veu): Després d'això encara volen guanyar més, quan no en tenen necessitat, doncs els dependents d'Oficines no més treballen 14 o 15 dies al mes, ja un dia perquè és Sant..., l'altre, festa nacional; l'altre, plou; l'altre, no venen, i passa el temps i encara quan hi van són les 11 del matí i les 6 de la tarda; diu que s'indigna (i es veu) que se hagin de retribuir més, i que ho diu perquè tots aguantin la *seva vela*, que compleixen; que d'agutzils tampoc se en veu cap enlloc i tot són queixes; de la Ribera han romput un banc; al carrer tal hi tiren runa, aquí passa això i allà altre i ells brillen per sa *ausència*, que si no es rebajen les pretensions de guanyar més no es pot *surar*, l'Ajuntament se en va a la *banca-rola*, després vindran els industrials a reclamar el pago de comptes i no hi hauran diners per pagar amb ells ni el llum, que si els industrials s'esperen, els empleats al cap del mes per cobrar no n'hi faran cap. (L'«orador» per parlar s'ha hagut d'apuntalar a terra, i sos termes eren acompanyats de gestes i embuts; que va de les voltes que hem disfrutat.)

En Martí rectifica dient que ell últimament s'ha fet ressò dels rumors i demanant que quan vingui l'instància s'acolleixi benevolentment; ell ha comparat que el jornal d'un manobre no és equitatiu amb el sou del Secretari; amb energia contesta que si es vol que els empleats compleixin se els pagui puig del contrari no se els poden manar ni exigir.

En Bosch rectifica dient que En Mitjans no ha entès malament; i ademes que els empleats si estan malalts també cobren; que per pujar el sou dels empleats es posaren arbitris que tinguereu fetma oposició en els rics, com el dels beneficis del veraneo; que Sitges té un pressupost de vila-poble i vol viure a la moderna, tenint de bestreure molts quartos per coses de luxe, i per això era just el «veraneo» per que si la colònia deixava un duro al botiguer, amb raó aquest podia donar una pesseta al Municipi; i lamenta que el seu amic Mitjans hagi ferit susceptibilitats.

En Durán vol tapar el mal efecte del seu company envarat, manifestant no s'ha d'acordar res fins que vingui la instància; que s'ha de tenir en compte que són els administradors del poble i han de buscar l'equilibri del pressupost; que dels empleats que reclamaran n'hi ha un que no més malparla de l'Ajuntament, fent-li la contra dient que no se ocupa de les Subsistències ni de res de profit, sino que van a la Casa de la Vila a fer comèdia (bravo, Passarelli); que si convé dirà qui és; que si els empleats volen guanyar més es fassi com els serenos, que es suprimeixin places, repartint-se als que quedin els sous, i si no n'hi ha prou amb tres empleats es redueixin a dos.

En Planas Robert explica que amb això no hi té la minoria nacionalista cap responsabilitat, per quant no havien de nomenar-se nous empleats d'Oficines, com al seu degut temps feren observar, ja que amb menys es feia la mateixa feina i estarien més retribuïts; que en lo relatiu al pressupost la majoria es troba d'aquesta manera, dins el fang, perquè el feu només que amb números sense cap base ferma; i en quant a lo del veraneig anaren en contra per estimar era arbitri illegal, que guanyaren el recurs, i prova que l'Alcalde no se ha atrevit a cobrar.

En Julià: Es cobràrà.

En Planas: Ho veurem.

En Bosch: Perque en fereu qüestió política.

En Martí Escalà compara lo que s'està debatent amb una fabrica, en que l'Ajuntament és burgès i els empleats obrers; no està conforme amb lo dels socialistes, de que es treguin places; enten s'ha de fer com a la «Casa del Poble»: Tots o cap, s'apujen o pleguen.

En Durán: Vostè practica lo contrari.

En Martí Escalà: Aquí soc representant del poble.

Els socialistes interrompen demanant previamment la paraula i En Julià dona per prou discutida la qüestió i fa el resum, queixant-se que els empleats en lloc d'anar a portar les queixes an ell les hagin donades a la publicitat; que quan vingui l'instància reclamant l'augment cridarà a una sessió privada a tots els regidors i exposarà si la petició s'ha ha d'atendre o no.

En Planas Robert diu que alguns comerciants s'han queixat de que encara no s'han pagat els bonos de Festa Major.

En Julià diu que tot està pagat.

En Martí Escalà demana al President de la Comissió de Governació vingui aviat el dictamen sobre la part destinada a paquets postals.

Passa a Comissió de Foment una proposta d'En Durán sobre la claveguera del carer Sant Bartomeu, i s'aixeca la sessió.

Esguardant l'últim clavell

A LA MEVA AMIGA...

*Ja només hi ha una poncella
als clavells del teu balcó,
la més tendra i la més bella
que haurà fet aquell plançó.*

*Entre els ferros de la brana
el seu tronc ha crescut tant,
que amb el pes de tanta ufana
es colltorça tot brandant.*

*Ell es gronxa tota airosa
quan el vent, suau, la mou,
i com si n'estés joiosa
gairebé boi se desclou.*

*Mes després, quan la remulla
la rosada del matí,
es reclou i s'acurulla,
perquè encara no vol florir.*

*I més tard, ja s'esbardella,
tot mostrant son color viu,
i allavorès, la poncella,
talment sembla que somriu.*

*Mes quan és tota desclosa,
exhalant el perfum seu,
fa un clavell de color rosa
que és igual que'l llavi teu.*

*La fulleta, mig rixada,
d'un esguard gentil i arros,
fa una aroma melrosada
i un perfum tot deliciós.*

*L'aire lleu el balandreja
al bell punt que fa l'esclat,
i, llavors, senten enveja
els plançons del seu costat.*

*Puix jamai, sens dir gran cosa,
ha sortit en cap plançó
un clavell de color rosa
com aquell del teu balcó.*

*Ell espera que te'l miris
per que t'trovis enciser,
i un petó vol que li tiris
del teu llavi rialler.*

*També vol que quan el cullis
—i t'ho diu embadalit—
que ses fulles acurullis
i el llueixis al teu pit.*

*Mes no ho fas, volguda amiga,
ell, tot sol, queda al balcó...
i s'esfulla i es mustiga
d'anyorança i de tristó.*

*Un ocell pren a becades,
tot marxant cap al seu niu,
les fulletes mig secades
del clavell, abans joliu.*

*I en la brossa mig humida
del niuet de aquell ocell
queda fosa i esvaïda
l'hermosura del clavell.*

ROBERT GIBERT

Noves varies

El diumenge 23 d'Octubre el Grop Cultural de la «Casa del Pueblo» surtí cap a Barcelona a l'objecte de visitar la Universitat Industrial i la Escola Elemental del Treball.

El mateix dia passaren dos aeroplans dels que prenen part en el Segon Concurs d'Aviavió de Catalunya.

Dimars de la mateixa setmana varen emprendre viatge cap a París, per a després des del port de Saint-Nazaire dirigir-se a l'Havana i Guantánamo a bordo del vapor «Espagne»; nostres apreciats amics els esposos En Joaquim Benaprés Mestré i D.ª Rosa Garriga, als quals desitgem bon viatge i moltes prosperitats en el Nou Món.

Ha sigut demanada la mà de la gentil i simpàtica senyoreta Na Maria Muñio Calafat per al jove metge el compatriota En Josep Manuel Catasús i Catasús. Que sigui ja enhorabona.

El dissabte dia 30 d'Octubre, amb motiu de celebrar la entitat «El Retiro» ses nocces d'or, al matí tingué lloc en la Iglésia parroquial un funeral aniversari en sufaagi dels socis difunts i al vespre es posà en escena en el seu teatre el drama fantàstic «Don Juan Tenório».

En el Temple parroquial contraguieren enllaç matrimonial els joves compatriotes En Josep Ferrer Eerret i Na Josefa Capdevila Camps, beneint la sagrada unió el vicari Mn. Genís Arnán i actuant de testimonis N' Alexandre Soler i En Manel Hill Marcer. La enhorabona.

A l'endemà a la tarde en el Patronat de Acció Social es celebrà una vetllada en la que la secció de nenes interpretà les obres escèniques «Maria la vanidosa» i «La criada nova», además de varies cançons accionades.

I a la nit en el Prado Suburense s'hi celebra un ball istil del «Littlé Palace» de París, resultant força lluit.

En el propi «Prado» l'endemà a la nit la secció artística L'Empelt va posar en escena amb la cooperació de l'actriu Srta. Visitació Juan les obres «La Capseta dels petons», «Sense argument» i «Als peus de vostè»; executant durant els intermitjos escullides composicions l'aplaudit «Quintet Mozart».

En la capella de Garraf contraguieren matrimoni el jove En Josep Mora Soler i l'agraciada compatriota Na Mercé Rul Vives, beneint la sagrada unió el Tinent de la Parròquia de Cupdesens mossén Manuel Cirés, actuant de testimonis En Josep Salvat Gomis i En Francisco Gispert Brull. Felicitats!

Ha sigut demanada la mà de la gentil i agraciada senyoreta Na Matilde Barrachina Esquiú per al compatriota i estimat amic En Joan Sella Servet, gerent de la acreditada casa comercial «J. Servet y C.^a», de La Maya (Cuba). Felicitats.

Pabelló per a Tuberculosos

Suscripció popular

	Pessetes
Suma anterior	43.350
D. Carlos Vidal Dimas	200
D. Josep Comas Plana	150
D. Ramón Casas	100
D. Manuel Monell Vila	100
D. Cristòfol Mestre Almirall	100
«Banco de Villanueva»	100
D. Julio Martínez Avila	100
D. ^a Manuela Robert Vda. Ferrer	250
D. Ignacio Canals Porta	100
D. ^a Josepa Vidal Vidal	100
D. Rafel Padrol Milá	100
D. Josep Planas Catasús	100
D. Sebastia Vidal Dimas	250
D. Gayetà Vidal Dimas	200
D. Bartomeu Carbouell Mussóns	100
D. ^a Maria Vidaud de Llopart	500
D. Josep A. Mir i Miró	100
D. Manuel Sabater Carbonell	200
D. Josep A. Gomis Perales	250
D. Pere Nicolau Vilanova	100
D. Pere Montané Fals	100
D. Antón Catasús Catasús	100
D. Joan Rosés Ferrer	100
«Pujadas Germans»	125
D. Pere Carbonell Mestre	250
SUMA i seguirà	47.250

Dietari de la vila

DISSAPTE

Escaient-se avui la festivitat de Santa Bàrbara, en la capella on es ret culte a la venerada imatge, al matí ha tingut lloc una missa i, a la tarda, res del Sant Rosari, amb sermó pel Sr. Regent, D. Lluís Gonzaga Monfort, i cant dels goigs per les Filles de Maria de Sant Pere de Ribas.

Aquest matí en el Temple parroquial contrauen matrimoni els volguts joves N' Angel Alegre Moya i Na Salvadora Torras Girona. Benei la cerimònia el Rvnt. D. Genís Arnán, actuant de testimonis D. Alevandre Escalona Abenoza i D. Josep Tous Salvó. Moltes felicitats.

A les quatre de la tarda són conduïdes al camp del repòs etern les mortals despullades de la bondadosa i estimada compatriota D.ª Maria-Agna Llopis Bofill, vídua de Camps, que morí ahir després d'haver rebut els Sants Sagraments i els auxilis esperituals.

Transmetem als seus afligits fills, germans i demés familiars nostre pèsam.

Al Temple parroquial, amb gran concurrència, es comença la solemne novena que les Filles de Maria dediquen a la Verge Immaculada, en la qual pren part el cor de l'Associació.

DIUMENGE

Convidat per D. Francesc Armengol, gerent de l'Empresa «Terramar», visita les importants obres allà realitzades el President de la Mancomunitat de Catalunya, D. Josep Puig Cadafalch, acompanyat de sa distingida esposa i gentil filla, dels diputats de Catalunya per aquest districte D. Manel Massó Llorens i D. Eduard Micó Busquets, excusant l'assistència per perentoris quefers D. Josep M. Bassols i D. Antoni Jansana, del majordom de la Mancomunitat, D. Antoni Utrillo, i del Secretari particular del President, senyor Cunill.

Dits distingits hostes foren obsequiats amb un esplèndid banquet en el «Restaurant de Terramar», assentant-se a la taula, además dels esmentats senyors, l'arquitecte de les obres, D. Josep M. Martino, i senyora, el Sr. Petit, del Concell d'Administració, D. Josep A. Mir Miró, l'Alcalde, Sr. Julià, D. Miquel Utrillo, D. Josep Carbonell Gené i D. Josep Planas Robert, de la minoria nacionalista de nostre Ajuntament.

Avans del dinar recorregueren els invitats els sumptuosos jardins, de quina grandiositat i excelent disposició quedaren meravellats, com després del dinar, des de la terrassa, el logiaren les belieses de l'encontrada, com també l'importància extraordinària amb que s'avaloren els terrenys amb la realització del ja en execució Passeig Marítim, d'una escaient i simpàtica bellesa dins l'escaienta ingenuïtat i gràcia del seu traçat i dels elements constructors.

L'Alcalde, aprofitant l'ocasió va interressar del President de la Mancomunitat de Catalunya per a la realització de la implantació de l'«Escola de Forja» en nostra vila, per quina fundació mostrà un especial interès.

Ja entrada de fosc retornaren a nostra vila, mostrant an els convidats el mestre Utrillo les belieses de «Maricel», de les quals en quedaren prendats, saludant al propi temps a Mr. Charles Deering, que, com sempre, els rebé amb l'afabilitat i cortesia que el distingeix.

A la nit la secció d'aficionats «El Renaixement», amb la cooperació de les Srtas. Teresa Llonch i Josepa Navarro representen en el teatre El Retiro les obres «El joc dels disbarats» i «Chateau Margaux».

DIMECRES

Amb motiu de la festivitat de la Puríssima Concepció, en el Temple es celebrà missa de Comunió amb plàlica preparatòria pel Rvnt. Canonge de la Catedral de Barcelona D. Joaquim Sendra, solemne ofici, en el qual la nota sobresortint és d'haver-se cantat per un cor de Filles de Maria, amb la cooperació del Quintet Mozart i sots la direcció del Mtre. senyor Torrents, la «Missa de la Consolació» del Mtre. Canestrari, amb gran justesa d'execució, la que ha merescut les alabances de tothom i moltes felicitacions al mestre de Capella.

Dr. M. Farrán
Cirurgia-Dentista nort-americà
Parelladas, 30 - Sitges

Gran Colchoneria Mecánica — a fuerza motriz y — **Juan Segales**
 con maquinaria moderna

VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO:

De ALGODÓN cama de Matrimonio	50 y 59 pesetas
Id. id. de 6 palmos	40 y 48 »
Id. id. de 5 palmos	33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltense precios.

Camiseria y Gorbateria
 32, BOQUERIA, 32
BARCELONA
GRAN ASSORTIT
 en
 Camisas, corbatas, mocadors
 y tots els articles pertanyents al ram
 La Camiseria que ven més barata
 Especialitat en camisas a mida

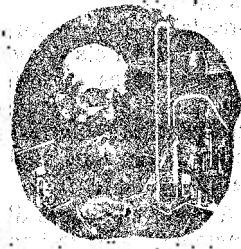
J. Masip
 Objectes regal
 Objectes escriptorer
 Tarjes postals
 24, Parelladas, 24

Brasserie de TERRAMAR
 OBERTA TOTS ELS DIES
 Tots els diumenges i festes de l'estiu, además dels refrescos
 habituals es serveixen
ICE-CREAM i JAI-ALAI i NERTAR-SODA
Servei de RESTAURANT per encàrreg
 Teléfans núms. 341 i 389 de SITGES

Gran CAMISERIA americana
M. LOPEZ DURAN
 Plaza Santa Ana, 21 ■ BARCELONA ■ Duran y Bas, 1
 Notifico a mi distinguida clientela suburense de presentarles por mediación de mi viajante señor TEODORO VIRGILI un precioso y elegantísimo muestrario de CAMISERIA Y GENEROS DE PUNTO en las últimas novedades para la presente temporada.
Casa especial en ajuares para caballero

Phosphorrenal ROBERT
 RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable
 PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER
 INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO
 Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes
 RRAMQVADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles
JOAQUIM IMBURO
 Sant Bartomeu, 42 — **SITGES** — Telefons 338 i 393